

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quām brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Jus Congruum, Seu Protomiseos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

JUS CONGRUUM, SEU
PROTIMISEOS.

Iure optimo introductum fuit in *constitutione Sancitissimis de jure protim.* in *fegno Neapolitano*, & aliis partibus *mundi*, ex *Tiraq. de utroque retractu*, in *prefat. nū. 1. & 2. Novel. de jure protim. §. quintus, num. 15. & 16.* ut qui vellet alienare, vendere, & dare in *emphyteusim*, seu *locationem* aliquod stable, teneatur illud denunciare vicino, ut si ille vellet emere, conducere, seu *statre*, *præfatur* alteri extero, quia est de jure divino, & naturali, ex *consuetudine*, *Novel. loc. cit. in principio Constitutionis, nū. 25.* Hieremias c. 23. ubi habentur hæc v. *triba*, *Eme tubi agrum meum, quod est in Anathoth: sibi enim competit ex propinquitate, ut emas; & inferius, Et tu propinquus es, ut possideas, Leviticus cap. 25.* Sicut antiquus conductor debet *præferri* novo, quando offert tantudem pretii, quod offert novus. *L. prædia, C. de loc. præd. civil. lib. II. Paul. de Cast. conf. 4. in 1. vol.* ubi dicit, quod in rebus Ecclesiæ non potest expelli primus conductor per secundum, si tantudem offert, & *conf. 32. eod. vol.* dicit semper de æquitate debere rem eidem locari. *Rom. conf. 33. col. pen.* idem tenet in *emphyteusi*, *Luc. de Penna in d. l. prædia*, faciunt ea quæ dicit Boer. *dec. 47. & dec. 107.* ubi plus dicit, quod dominus volens vendere proprietatem, teneatur veridere illam *emphyteutæ*, vi le M. a. an. *disputat. 8. de jure cong. vide Tiraq. de utroque retract. §. 1. gl. 18. &c. Afflict. dec. 23. 8. ubi dicit, quod*

sic fuit decisum in sac. Conc. Neap. quo ad colonum, securus quoad inquilinum, & Vinc. de Franc. *decis. 123. per totum*, imò, ubi adest consuetudo, quod res Ecclesiæ *relocetur proximioribus*, vel antiquis *emphyteutis*, est conformis iuri communis, cum Ecclesia de jure possit cogi à proximioribus *emphyteutæ*, *finalocatione*, ad iterum eis locandum. *Bal. in l. I. §. permittatur ff. de aqua quot. & festiva. Caputaq. dec. 130. 1. p. & 303.* & quando potest augeri census, *dec. 304.* & Beneventi adest ita u. um confirmatum à Sexto V. quod res *relocetur* priori *emphyteutæ*, vel ejus heredibus. Sed quod dixi congruit.

Primò, quando vendetur Ecclesiæ, vide *Constit. Neap. si Ecclesia emat, titulus de iure congrui*, per quam disponitur, quod Ecclesia nec agit, nec convenit in jure congrui.

Secundò, quando non fieret venditio, seu donatio:

Tertiò, quando fieret *permittatio*, *Bart. in rub. de rer. permitt.*

Quartò, ratione *ingratitudinis*, ut quia unus consanguineus, vel vicinus verberaverit consanguineum, vel vicinum, vel aliqua *injuria*, vel infidiis eum affecerit.

Quintò, fallit quando non fieret *veriditio rei*, sed daretur in solutum, *Guid. Pap. q. 256. n. ult.*

Fallit sextò, in *alienatione necessaria* in qua non habet locum *jus congrui*, *Cazy. dec. 4. 499. num. quarto*, *Novel. loc. cu. num. 18. & 19. & §. 4. n. 74.*

Septimò, fallit in *donatione*, sive detinatur

tur estimata, sive inestimata, Novel. loc. et. §. 5. n. 34.

Ostivò fallit in venditione rerum feudalium; nam in his non est locus retractui, Tiraq. de utroque etr. §. 1. gloss. 3. num. 2. Vinc. de Franch. decis. 17. num. 2. licet consuetudo illud admittat, vide alias fallentias in dicta Constitutione, in vers. licet enim. Sed quia inventa lege, invenitut fraus, aliqui interdunt sunt qui vendunt realiter, sed clausulo, & postea faciunt contractum donationis, & hoc ob aliquod comodum suum, sed in fraudem vicini, ad hoc, ne ille possit allegare jus congrui, dubatur primò, an hoc liceat in conscientia, & videtur quod sic, quia nihil auferitur vicino, similiter, quando vendetur laico, & in contractu poneretur quod venderetur Ecclesia, Tiraq. in prefat. de retrall. n. 72. & 78. citatur etiam Boer. dec. 144. vide Novel. de iure protim. §. quintus, num. trigesimo quinto. & infra. Quando autem presumatur status in hoc contractu, vide eundem §. secundum, numero 150. & 151. n. 121. Secundo, si veniret excommunicatione, ut si quis sciret fraudem contractus, revelet, an teneatur revelare? Respondetur quod sic, & teneretur ad omne datinum, quod immittit vicino: sed quando conveniret cum altero de majori pretio, potest illi vendere, & non vicino, nisi fiat in fraudem, ut supra, quia rursum fieret fraus de contractu ad contractum, quod non licet, Dyn. in c. ult. num. 9. de reg. iur. in 6. & gl. c. plerique, in ver. precepta, 14. q. 3.

Pilimum dubium, an & quando venditur clericu non ratione Ecclesiae, sed

propter commodum ipsius clericu, possit allegari a vicinis jus protimiseos? Afficit in d. constit. columnna quarta, dicit quod sic: sed in §. est autem, n. 15. eiusdem constitutionis, dicit quod non, tamē primam pro veriori affirmat Maranta in d. disput. & Capyc. decis. 98. num. 2. idem confirmat Novel. ubi supra, §. 8. & 9. n. 33. & 34.

Secundum dubium, an in contractu censuali ad tempus, vel cum pacto de retrovendendo, vel in perpetuum; & in annuis redditibus, & fructibus pendentibus, sit locus constitutioni huic? Vide in ver. contractus censualis, §. 6. & prout dicitur quod sic, quia constitutio loquitur etiam de contractu emphyteutico, & locationis, qui sunt minoris ponderis, quam censualis, vide Novel. loc. cit. §. primus, n. 209. & §. secundus, à num. 81. & n. 107. & infra, & §. sextus, n. 51. & 52. vide Afflict. decis. 338. & an habeat locum jus congrui in contractu similitudo, decis. 329.

Tertium dubium, an hoc jus congrui, vel prælationis possit alteri cedi per eum, cui competit, Guid. Pap. q. 42, numero primo, videtur dicere quod non, & q. 257. numero 5. se remittit ad ea, quae dicit Aret. in Iusfructus, circa principium, ff. de novi oper. nunc. Tiraquel. de utroque retrall. tit. primo, §. 26. gl. prima, numero primo. ubi habetur, an & quando possit hoc jus cedi. Hinc deducuntur multa. Primum: Emptor rei congrui juris non tenetur, nisi prius solutis, vel depositis solventis, vel deponendis, Boer. decis. 77. in fine. Secundum Ecclesia, licet quando vendit, non habeat retractum,

Kk 3 tamen

tamen quando emit potest habere, Boer. decisione 23. numero secundo, & ita dicit esse consuetudinem in Francia: tamen in regno nec activè, nec passivè Ecclesia habet jus congruum. Affl. de iure protim. §. tota, numer. 33, & § est autem, numero 33. & Novel. ubi sup. §. 8. & 9. num. 29. idem dicitur de Curia, & de via publica, & de Scholis, & confraternitatibus, §. 8. & 9. nu. 43.

Quarum dubium, an illi, ad quos pertinet hoc jus prælationis, possint petere juramentum ab emptore, & venditore, utrum contractus sit verus, palliatus & in fraudem illorum. Affirmative respondetur, & illi tenentur jurare, & si pejerant, possunt puniri poena perjurii, & poena venditoris, est amittere pretium & emptoris, rem emptam, Affl. ubi supr. in ver. 7. notat. ver. 21. car. So. Novel. loc. cit. §. 5. numero 50, & infra.

Tertium dubium, denuntiatio rei venditæ fieri debet infra triginta dies, alias amittit jus, quod habet. Novel. in constitutione, num. 8. & §. tertius, num. 47. Affl. ubi supr. §. ut infra, fol. 38. pro materia juris congrui, vide Bull. Leo n. X. & Sixti IV. & Pii V. Bulla 128 qua incipit, ad hoc nos, & aliam 134. qua incipit, Tanta est, ubi disponit, quod domini de eorum bonis libertè possint disponere etiam non requisitus inquilinis, Greg. XIII. Bull. 25. qua incipit, Qua publice. Sextus enim IV. Leo X. & Pius IV. fecerant quasdam constitutiones, quarum vigore vicini tenebatur domus vicinis vendere in certis casibus, & quod inquilini domorum venden-

darum requiri deberent, quas Bullas Pius V. prædicta Bulla 134. revocavit, easque reduxit ad terminos juris communis, vide Caputq. dec. 73. & 77.

JURAMENTI ABSOLUTIO.

SUMMARIUM.

- 1 An in absolutione à juramento, quo potius habilitatio dici debet, requiratur partis adversæ citatio.
- 2 Num in omnibus contractibus detur ista habilitatio indifferenter.
- 3 Quæ clausula requirantur in habilitatione hæc:
- 4 Quænam juramenta possint ab Episcopo absolviri seu habilitari.
- 5 A quo petenda est absolutione sive habilitatio.
- 6 An & quando requiratur præsumquam jurans agere possit.
- 7 An possit concedi, etiam invia parte aduersa.
- 8 An perjurus possit petere hanc habilitationem sive absolutionem.
- 9 An judex laicus possit admittere actionem contra contractum iuratum sine precedente absolutione.
- 10 An judex Ecclesiasticus possit punire laicum perjurum, & quæ sunt poene perjurantium tam laicorum, quam ecclesiasticorum.

AD Primum, oportet distinguere nam si cum habilitatione juramenti lequeretur ipsius contractus irritatio, tunc opus esset ut præmittatur partis aduersæ citatio, Covar. lib. 1. capi. 4. numero 5. versic. id vero, var. resol. & capi. 14. nro.